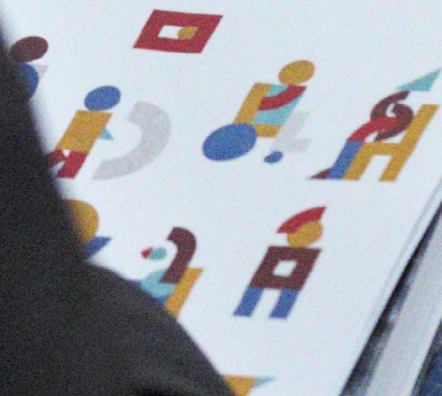

CONVERSA LITERÀRIA, LA VIDA COMUNITÀRIA

VI TROBADA D'ENERGIES COMUNITÀRIES

21 AL 30 DE MARÇ DE 2019

VIVER, LA TRINITAT VELLA I EL BON PASTOR

Relatoria

Plaça de la Trinitat (la Trinitat Vella)

Dijous, 21 de març de 2019

De 18:30 a 20h

Coproductores: Biblioteca Bon Pastor, Escola d'adults Bon Pastor, Biblioteca Trinitat Vella, Escola d'adults de Trinitat Vella

[barcelona.cat/acciocomunitaria/energies_comunitaries]

TW - @ComunitariesBCN

FB - @energiescomunitaries

Dades de participació

Persones assistents: 75

<Moderador Toni Puntí

<Escriutores convidades Najat El Hachmi i Javier Pérez Andújar

Presentació Toni Puntí

Agraïm la presència de gent del barri, i també de Bon Pastor. Presentem a Javier Pérez Andújar i a Najat El Hachmi. Quan muntem activitats com aquestes, o en el vostre cas actes de presentacions de llibres, ens fa por tenir poca gent a una activitat, arribar a poca gent?

<Najat

Em sap greu per les organitzadores, però realment no em passa pel cap anar a veure mai aquest tipus d'actes.

<Toni

Celebrem els tallers dels mobles, fet en el marc també de les energies. Com va ser la vostra vida de barri, o de poble? Més que no pas la d'escriptor o escriptora...

<Javier

Cuando escribimos, tenemos que hablar cómo son los vecinos, cómo ellos dibujaban el barrio, asociada a la lucha vecinal, movimiento asociativo, el compromiso, y la vida ética. Cuando era pequeño, eso era lo normal, lo cotidiano. Cuando escribo cuento eso, de lo que me acuerdo de mis vecinos, la gente, lo que conoces...

<Najat

Jo quan venia he pensat "no sé si encaixo en aquesta activitat" perquè no sóc de Barcelona, perquè el barri on jo vaig créixer és un barri de Vic, perifèric. Però que s'assembla i té comparatives amb la perifèria de Barcelona també. Jo he començat pel món rural del món del Marroc, que finalment he idealitzat, però també és com ho vaig viure. És com si les etapes de la vida es sedimentessin i les poguessis rescatar. Quan te'n vas d'un lloc, es transforma i quan i tornes allò ja no hi és. La gent, els comerços, la vida...

Desenvolupament de la sessió

<Toni

Faig petit apunt bibliogràfic sobre Javier, sobre la importància per ell de Sant Adrià del Besòs, especialment als inicis, ara amb l'últim llibre ha saltat a ciència-ficció. Najat ve de Nador, guanyadora del premi Ramon Llull amb l'Últim Patriarca. Llegeixo un fragment de Mare de Llet i Mel (llegeix).

<Najat

Aquest fragment parla de la relació entre la mare i la filla. Primer, de la crisi d'identitat de la filla, què espera la societat d'acollida? Què espera la mare d'ella? D'on vinc? Acaba sent més immigrant de què havia imaginat en un inici, tot i d'haver-se escolaritzat aquí: quan va a buscar feina, quan busca pis... formes de racisme des de més a menys directes. El "tu ets casi casi d'aquí". Contrasta amb la història de la mare, que viu un procés migratori. De fet, hi he pensat bastant arrel de la relació amb la meva pròpia filla.

<Javier

La madre... Sí, he escrito mucho sobre mi madre, es un motor literario, y muchos autores han utilizado el recurso.

<Najat

La mare... i la relació amb la llengua també. La mare, que té una manera de parlar molt pròpia, més que el propi lloc en sí. Mantinc la llengua amb la meva mare.

<Javier

Yo me refería más al timbre que el idioma. Cuando ella me dice mi nombre, es algo íntimo, por el timbre, más que por el nombre.

Lo que hago es agradecer lo que hago, porque lo he hecho gracias a otras personas. El mérito marxista es de todo el mundo menos mío.

<Najat

El fet que jo escrigui té a veure amb la meva mare, encara que ella no en sabés. Explicava moltes històries, les dones del poble... Jo vaig créixer separant la literatura i l'acadèmia de les històries orals de les mares, fins que vaig començar a escriure i ho vaig lligar tot. Anar desgranant les històries...

<Javier

Cuando era pequeño y me decían, no estás haciendo nada, estoy leyendo! Empecé a escribir como coartada para seguir leyendo. Y con mi madre... me pasa como Najat pero al revés, es una gran narradora, pero no puedo escucharla tanto rato...!

A BANDA DELS REFERENTS FAMILIARS, HEU TINGUT AGUN ALTRE REFERENT?

<Najat

A través de la biblioteca vaig començar a llegir. D'una manera molt poc ordenada, coses que no em tocaven per edat... A l'institut vaig trobar-me amb un professor de literatura i va ser bastant clau. Fora de les lectures obligatòries ell em proposava lectures a banda, comentar-les, fer una guia literària...

<Javier

También de la biblioteca, lo que sacaba... sin orden. Tampoco es tan importante tener formación lectora. Tu vas leyendo, y tiene mucho que ver con tu carácter. A través de la tv también me he formado mucho. La cultura estaba presente en la tele, con compromiso en la sociedad.

<Najat

Sí, les technologies han ajudat. Ara recordo, que al principi, era molt més difícil el vincle amb el país d'origen, gravàvem coses... No sabia si encara existia la meva terra. I a la 2 van començar a fer un programa que parlava del món àrab, i m'hi vaig aferrar molt.

ENS PODRÍEU EXPLICAR COM VA SER L'EXPERIÈNCIA DEL PRIMER LLI-BRE?

<Najat

El context de 2004 era molt diferent. El referent anterior que buscaven les editorials era Aisha Miró. I a través d'un article al diari l'editorial es va posar en contacte en mi. Era un llibre sobre mi mateixa, d'on era, d'on no era... però tampoc no el considero un llibre testimonial, simplement eren coses que la majoria de persones migrades de Marroc poden viure. I intentar fugir dels estereotips. Al final ets "la dona marroquina que escriu", que no una escriptora.

<Javier

El fantasma que me perseguía en mi primer libro era Colombo. [...] Hice una reedición de Catalanes todos porque el tema estaba de moda, pensé que se podría aplicar al nivel actual. Al final empiezo ya con la ficción. Mi experiencia era más bien testimonial, y ahora requiere un esfuerzo extra de crear personajes, y es un compromiso más profundo.

<Najat

Ara jo també estic fent una cosa diferent del que feia al principi. Al final, les meves novel·les, els hi passen coses diferents... Parlar de dones marroquines no vol dir parlar sempre del mateix. Els temes també evolucionen. Continuaré parlant de dones marroquines.

COM US SENTIU EN EL MOMENT ABANS DE PUBLICAR UN LLIBRE?

<Javier

Impaciencia, para que salga. Le gustará a la gente? Qué diran? Piensas en la crítica... Es entretenido. En realidad són miedos y fantasmas. El sistema de vendas es invasivo, rompe tu vida cotidiana, puede incluso ir contra tu carácter.

<Najat

Passes de fer un treball molt solitari a relacionar-te amb moltes persones, fer actes... la idea de l'escriptor allunyat de tot no sé si ha existit mai...

QUINS DESAFIAMENTS US PRESENTA L'ARTICLE PERIODÍSTIC ENVERS LA NOVEL·LA?

<Najat

La urgència. S'ha de seguir l'actualitat. I amb temes d'immigració sempre hi ha coses a dir. El paternalisme és molt comú als mitjans de comunicació. El perill d'estar massa en l'actualitat... No em compensa un article a la setmana pel temps que comporta absorbir-te en l'actualitat.

<Javier

Escribiendo libros cuesta vivir, el periodismo literario no se estila. No soy periodista pero me apunté. Aprendes a escribir rápido, te quita muchos prejuicios, mucha tontería. Me gusta más hacer crónica que opinión.

ALGÚ ENS VOL PREGUNTAR ALGUNA COSA? (APEL·LANT AL PÚBLIC)

<Públic 1 (dona)

Me he atrevido a escribir sobre los años 40, necesitaba contar la inmigración andaluza. Yo ya me siento más catalana que andaluza pero no quiere decir que me haya olvidado. Siento mucho complejo para escribir. Me falta que me corrijan... Me lo publicó la editorial, pero por mi cuenta. Más que nada mucha ilusión. Sigo escribiendo. Agradecería la opinión. Gracias por la atención.

<Públic 2 (dona)

Me ha gustado mucho lo que ha escrito ella sobre la pobreza (referint-se a l'article de la Najat "El tabú de la pobreza"). Y me da mucha pena que AHORA sigamos con las mismas.

<Najat

Nadie es pobre. Los pobres siempre son los otros. Es una de las cosas que siempre me ha costado escribir. Yo no me consideraba pobre. Es muy difícil hablarlo públicamente. Se nos habla de pobreza como fatalidad del destino, como tabú.

<Públic 3 (dona)

Yo también me vine de pequeña. No pude ir a la escuela, mi padre se murió, empecé a trabajar de muy pequeña, yo he pasado todo lo que han contado.

<Públic 2 (dona)

Javier quiero felicitarle por la descripción que has hecho del río (Besos), me he quedado alucinada. Me llamó mucho la atención la descripción del Besos, porque es lo que yo he vivido.

Tancament

<Toni

Moltes gràcies a totes, Najat i Javier, energies... fins una altra!